

Протокол

№

гр. София, 23.01.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 57
състав, в публично заседание на 23.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Георгиева

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5624** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 11:10 часа се явиха:

Ищецът - Н. П. Р.: уведомен от предходното съдебно заседание и редовно призован, явява се лично воден от органите на Главна дирекция „Охрана“ (ГДО).

Представява се от служебно назначения процесуален представител адвокат А. П..

Ответникът - Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ (ГДИН): уведомен от предходното съдебно заседание, представлява се от юрисконсулт Д. М., с пълномощно по делото.

Софийска градска прокуратура: уведомена от предходното съдебно заседание, в днешното съдебно заседание се представлява от прокурор Милен Ютеров.

Свидетелят Е. Д. М.: редовно призован, явява се лично, воден от органите на ГДО.

Свидетелят С. А. Д.: редовно призован, явява се лично, воден от органите на ГДО.

Свидетелят К. П. С.: редовно призован, явява се лично, воден от органите на ГДО.

Страните (поотделно): Да се даде ход на делото.

Прокурор Ю.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

СЪДЪТ ОТСТРАНИ от съдебната зала свидетелите С. Д. и К. С. до техния разпит.

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ към разпит на призования свидетел Е. М., като СНЕ неговата самоличност: Е. Д. М., [дата на раждане] , български гражданин, осъждан - изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“, без родство със страните, има заведени дела с ответната страна.

СЪДЪТ ПРЕДУПРЕДИ свидетеля М. за наказателната отговорност, която носи по чл. 290 от НК и същият обеща да даде верни показания и да говори истината.

Разпит на свидетеля М.: (на въпроси на адвокат П. и на ищеца) Познавам господин Р. откакто заедно с него се намирам в Затвора, където търпеше мярка за неотклонение по дело на Софийски градски съд. През 2015 година, от около 15.06.2015 г., се запознах с господин Р. - ищеца. Заедно сме пребивавали в СЦЗ, Първа група, заедно ходили сме на лекар, на библиотека, на църква, на клуб, на фитнес, на баня, играли сме заедно футбол, ходили сме на две карета сутрин и след обяд в продължение на три часа. През времето, когато сме били заедно, аз съм познавал Р. и ежедневно съм общувал с него включително и по правни въпроси. По отношение престоя му в карцера: знаей, че Н. Р. е бил в карцера, лично съм го възприел, по това време и аз съм бил там. Карцерът е на същия етаж, на който бях и аз, там е Първа група. Карцерът представлява една стая, еднотипна като стаите на целия етаж. В карцера може да е сам, но може и да не е сам. Има възможност да е повече от едно лице. Бяхме по сами преди това, по чл.248 от ЗИНЗС ние сме по сами, но в карцера е възможно той да бъде и с друг човек. Карцерът се намираше срещу моята килия. Всеки ден, когато изхвърлям боклука, виждам какво се случва в този карцер. Винаги съм гледал през и шпионката на карцера и през отворената врата. Интересувал съм се от хората и какво става, защото пиша книга за правата на човека, за нарушението на член 3 от Европейската конвенция за правата на човека (ЕКПЧ) и много детайлно съм наблюдавал всеки един ден какво се случва в този карцер, местата, обособени като карцер - наказателни. Карцерът представлява една стая, която е построена от архитектите на Ц. Ф., XIX век, по времето, когато е строена сградата. Представлява метод за изтезание на човека. Тогава е било строг тъмничен затвор. Към днешно време се е променило само това, че са сложили една мижава лампа, която не свети хубаво, и две железни врати. Стаята, която се използва за карцер в Първи отряд представлява това, че с моето тяло мога да се опра с ръцете от едната страна, а с краката - от другата. Само че между това има легла, които управата на затвора нарича „метални вишки“, които ограничават пространството и то не става за ходене. Няма прозорец, няма въздух, няма естествена светлина. Прозорецът представлява на една височина, по-висока от мен, една капандурка с размери да кажем 60/90 см, която има три решетки и вътре не влиза нито грам слънчева светлина, светлината вътре е лоша. Нарушават правата на хората, които са в карцера и не им дават да гледат телевизия. Дискриминират ги. Искам да отбележа пред съда, че вътре е пълно с хлебарки в огромни количества, хиляди хлебарки, които пълзят навсякъде. Също така редом с тях в леглата, ако искате ми вярвайте, а ако искате – не, има хиляди кръвопиещи дървеници. Целият затвор, не само в Първи отряд, а и полицаите, всичко е бъкано от дървеници. В карцера никога не се чисти, не се спазва никаква хигиена и дървениците изпиват кръвта на лицата, които са в карцера и те дори търсят медицинска помощ нон стоп. Другите ги избягват. По прозорците е пълно и с плъхове. Аз лично съм убил не мога да кажа колко много плъхове. Показвал съм убитите от мен гризачи на камерите, за да ги видят и да реагират, но не се взимат никакви мерки. Един вид част от бита в Затвора са хлебарките, дървениците, гризачите. Те се намират в карцера и в Първи отряд. Тук стената е загладена хубаво. В

Затвора стената е с една специфична мозайка, правена по времето на социалистическото общество, пръскана, с големи релефи - около пръст дълбочина, и там се крият дървениците. Ти не можеш да ги видиш. Крият се във всички дупки и ниши, в парното, отвсякъде, влизат пред прозорците. Има едно малко прозорче над вратата, което е трябвало да служи за вентилация. Сега там има лампа и една желязна решетка. През това, като влезе едно задържано лице, вътре нахлуват хиляди хлебарки, хиляди дървеници. Всички дюшеци на задържаните лица в карцера, нарочно ги избират управата, са бъкани от дървеници. Има един склад с въшкарници, където стоят. Нарочно ги избират от управата на ГДИН и дават дюшеци от тия въшкарници, а понеже Ц. го мразят тия от затвора, по неясни причини, без да им е направил нещо, на него му дават един такъв дюшек, за да го ядат дървениците и да не може да спи. Има много дървеници, ти усещаш и когато ги смачкаш става ей толкова голямо петно кръв, колкото на фалангата на левия ми показалец (свидетелят сочи с ръка), от всяка една. И това е всекидневие, което е от много години. Госпожата от ГДИН знае много добре. Не вземат никакво отношение. От време на време идва една фирма - „Килърите 1“, пръскат с вода. Те бланкетно, шаблонно идват да отчетат номера, източват пари от държавата и нищо не правят. За да се унищожи един такъв вредител е нужно всекидневно да се третира до пълното му изстребление, като трябва да се изгорят на пара дюшеци и одеяла. Одеялата и дюшеците, които ни се дават от ГДИН са стари, прокъсани, още от времето на Българската народна армия, която я няма от 1989 година и отпреди това, може би и от царско време - едни сиви одеяла, които са продрани, никога не са прани, миришат на повръщано, тъй като в затвора и в ареста е пълно с наркомани, които са в абстиненция и повръщат. Всичко смърди на повръщано, страшна смрад. Това е. И седиш вътре в тоя карцер двадесет и четири часа. В карцера няма баня. Издевателстват над тия хора по тоя начин. Дават ти един път в седмицата да се изкъпеш. В края на коридора на Първи отряд, като влезеш с лице, в дъното на коридора отляво се намира банята. В банята се къпят хората. Над Първи отряд е Седма група. Отгоре, пред тавана, има дупки, които са и сега, аз съм ги виждал скоро, отгоре тече фекална вода долу върху хората, които се къпят. Има направо сталактити и сталактони от падащата фекална вода се е образувало на пода и се къпеш буквално с боклука. Има два казана за боклук от по двеста литра където са духовете и вътре е такава смрад, че не можеш да се къпеш за повече от пет минути защото ще припаднеш. През прозореца влизат плъхове, прояли са прозореца ей такива плъхове, вижте (свидетелят показва с ръката си) по 40 сантиметра плъхове, по-големи от котка. Котка не може да убие плъха. Плъхът влиза вътре и най-нагло се разхожда в помещението докато се къпеш. Няколко съм ги убил и съм ги показал на камерата за реакция на тия от ГДИН, но те изобщо не желаят. В Затвора е пълно с мишки и с капани, но никой не взима мерки. Има си съвременни методи за унищожаване на гризачи. Вече е XXI век, но от управата не правят нищо, само бланкетно карат затворниците да слагат капани, представяте ли си, едни такива направени капани за лов на мишки и да ги трепеме и да ги даваме в кофите, което това ни натоварва. Вътре мръсотията е ужасна. Самата баня представлява и тоалетна. Има открита тоалетна, където се ходи по голяма и по малка нужда, тоалетните са ръждиви. Хората като ходят по физиологичните си нужди – по голяма и по малка нужда, ламарината така се набива с урина, че вътре смърди и няма воден клапан. Аз се занимавам със строителство, учил съм в строително училище. Виждал съм каква им е инсталацията за отвеждане на фекалните води. Тя постоянно е запушена и смрадта е неопишуема,

вътре смърди на фекалии и не се диша. Максимумът, който може да стоиш в тая баня и да се изкъпеш, е пет минути. Не се контролира от нас водата, къпем се със студена вода – да сме се били калили. Това представлява това нещо. Аз 2004 година съм бил в затвора, оправдаха ме. От 2004 година помещението е същото. То е опасно за здравето на пребиваващите. Има и няколко мивки, в ужасно състояние. Да ви кажа мият посудата, която използват, до боклучарската кофа. Тук е мивката, там е боклучарската кофа. Има три мивки и на тях мият нещата, на тия мизерии. Кофите дори не са закрити, капациите са счупени. В затвора всичко е счупено. Кофите са 200 литрови, счупени, смърди. В Първа група на 50-60 човека, те изхвърлят всеки ден ядене и то се хвърля там. То предизвиква и привлича идването на хлебарките. Хлебарките ходят в тия мръсни кофи, после ходят по нас. За капак идват мишките. Те се разхождат. На мен плъховете ми изядоха едно дело - № 1006 от 2015 година на СНС, влезнаха плъховете и ми изядоха делото. Ей това представлява тоя затвор! Съвсем сериозно Ви казвам. Затворниците непрекъснато слагат капани, за да не ги убиват, защото ние имаме храна и те идват за храната ни и се катерят. Има ги на техните камери как плъховете се движат по парапета на затвора. Гълъби и мишки има. И котки. В Първи отряд до тоя момент не е имало котки. Това е. Искам да кажа, че Ц. е пълно момче. Като го вкараха в карцера, даже аз му казах да стои постоянно в карцера, защото е като на дебелариум - за няколко дни отслабна с над десет килограма. Питам го: „Какво стана с теб?“, а той ми каза: „Нито мога да ям, нито мога да спя“. Казах му, че ще получи някой инсулт, защото той е по-крехък. Отслабна с над 15 килограма, не можеше да ходи „на каре“, само седеше и гледаше вцепенено в една точка. Слиза долу, ние играехме футбол, него го слагаме на вратата да пази, никой не може да му вкара гол, защото седи на вратата. От този момент как беше в карцера, така беше отслабнал, че не можеше повече да ходи. Това е - тия го съсипаха. Между другото искам да кажа, че карцерът, така както срещу Ц., се използва и срещу всеки - за изтезание. Така нареченото „каре“ - разходка навън, е два вида. Едното, което ни даваха по разписание, а другото е когато имаш медицинско заболяване, по медицински причини докторът на Затвора ти дава допълнително, тъй като имаш нужда от допълнително въздух и светлина, защото в Първи отряд директно се поболяваш, ако не ходиш на такова „каре“, ти се разрушава здравето, така че това са. Първи отряд е специален режим. Ние сме заедно с осъдените до живот, карцера и в българското Министерство на правосъдието и по ЗИНЗС чл. 248, който предвижда с над 15 години обвиненията директно нарушена е презумпцията за невиновност и равенство на страните, те настаняват и те дискриминират в Първи отряд, то е нещо като специален режим, строг, тежък режим на затвора. Режимът, който ние бяхме по чл. 248 от ЗИНЗС е уникално извращение, за което аз ще водя друго дело друг път.

Адвокат П.: Нямам повече въпроси към свидетеля.

Ищецът (лично): Нямам други въпроси.

Юрисконсулт М.: Нямам въпроси към свидетеля. Моля да не се кредитират дадените от този свидетел изявления, тъй като считам, че са необективни, преднамерени, целенасочени и в значителна степен хиперболизирани.

Ищецът (лично): Моля да се кредитират показанията на свидетеля. Това е негово лично мнение, изразено от първо лице. Той също е преживял настаняването в Първа

група, докато юрисконсултката никога не е стъпвала на територията на Първа група в Централния затвор.

Свидетелят М.: Госпожо съдия, заклевам се: такава мизерия не съществува. Искам да допълня – не съществува дори във въображението, ако искаш да направиш мизерия. Казвам Ви го съвсем откровенно. Аз ще напиша една исковата молба и ще я пусна до ГДИН с още по-задълбочени твърдения. Старшината, който днес ме води (свидетелят сочи един от конвоиращите служители) ги е виждал тия работи в Затвора. Аз ще ѝ заведа дело и за това, че твърди, че лъжа.

Прокурор Ю.: Нямам въпроси към свидетеля.

СЪДЪТ ПРИКЛЮЧИ разпита на свидетеля М..

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ към разпит на призования свидетел С. Д., като СНЕ неговата самоличност: С. А. Д., 62 годишен, български гражданин, осъждан - изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“, без дела и родство със страните.

СЪДЪТ ПРЕДУПРЕДИ свидетеля Д. за наказателната отговорност, която носи по чл. 290 от НК и същият обеща да даде верни показания и да говори истината.

Разпит на свидетеля Д.: (на въпроси на ищеца и на адвокат П.) Познавам Н. Р.. В карцера не съм бил, но сме в един коридор и зная какво представлява - килия четири на два метра, с два железни кревата. Вратата е отворена, килиите са еднакви, карцерът е в нашия коридор. Когато хората от карцера ходят на каре, вратата е отворена и се вижда, мръсотията си личи. Банята е за ремонт в момента, отдавна се мъчат да я ремонтират. Кофите за боклука са в банята и като се къпеш там, от кофите изтича мръсотия. Човек може да хване всякакви болести – краста и какво ли не. Аз не се къпя в тази баня, къпя се в килията си. На територията на първа група съм от 2007 година. В моята килия няма хлебарки, дървеници и гризачи, но в другите килии има. В общата баня има хлебарки и плъхове. Аз бях хванал един голям плъх и го бях пуснал, та си имах разпразии с един там В. Б., който е отговорника. Какви мерки да взимаш? Те (хлебарките и плъховете) излизат от кухнята, която е долу в мазето, ходят навсякъде, катерят се по стените и нагоре отиват, където има боклук, в боклукчийските кофи навсякъде има плъхове. Помня, че имаше една жалба на Р., която не беше придвижена до съда през 2016 година, но точно не мога да си спомня месеца кой беше. Правехме „каре“ заедно и Р. непрекъснато и той ме казваше, беше пращал майка си до Районния съд да проверява. Тази жалба беше за карцера, той беше обжалвал. Нещо си беше секнал кръста и бяха му отложили карцера, говорехме си, че докато му разгледа Районния съд карцера, ще му мине и ще го спрат, но го вкараха в карцера и не го спряха. За моя карцер ги осъдих пет хиляди лева. Едно време чичо М. Р. – началника на затвора, ми беше дал карцер. Скарахме се с него в неговия кабинет. Пет хиляди лева вземах за този карцер от Районния съд. Аз непрекъснато имам проблеми за това, че изпращам документи и адресатите не ги получават. Осъдил съм ги за това и във ВКС съм ги осъдил за това, че не ми придвижват жалбите, защото нас не ни съди съд, а ни съди съдебна дейност и това господин Ю. го знае много добре.

Юрисконсулт М.: Кой има задължението да чисти територията на Първа група? Съгласно Закона за изпълнение на наказанията и задържане под стража кой има

задължението да чисти? Да приемем ли, че самите лишени от свобода имат задължение да чистят?

Свидетелят Д.: (на въпроси на юрисконсулт М.) Ръководството на затвора има задължение да следи за спазване на чистотата. Който не е изчистил ръководството му дава наказание за това, че не е чистил. Ръководството следи. В моята килия като дойдете, аз моята килия съм си я изчистил. За собствената килия, имам задължение да си чистя. Аз съм настанен от 2007 година, нямам проблем – нямам хлебарки, нито нищо. Аз си чистя килията. Който живее в друга килия, ръководството преди имаше практика да се минава всяка сряда – докторът, отрядният, минаваха по килиите и ако не е изчистено, който не е почистил го наказваха. Чистеше се, тупаха се одеялата. След демокрацията нито се чисти, нито се тупат одеялата, нито се тупат чаршафи, ей така – нищо не се прави, нито има контрол. Всичко е на самотек, само може да се краде в този затвор. Това много добре го знаете. Ей затова е цялата работа.

Адвокат П.: Нямам повече въпроси.

Ищецът (лично): Нямам други въпроси.

Юрисконсулт М.: Нямам други въпроси.

Прокурор Ю.: Нямам повече въпроси към свидетеля.

СЪДЪТ ПРИКЛЮЧИ разпита на свидетеля Д..

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ към разпит на призования свидетел С., като **СНЕ** неговата самоличност: К. П. С., 66 годишен, български гражданин, осъждан - изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“, без дела и родство със страните.

СЪДЪТ ПРЕДУПРЕДИ свидетеля С. за наказателната отговорност, която носи по чл. 290 от НК и същият обеща да даде верни показания и да говори истината.

Разпит на свидетеля С.: Познавам Н. Р. от 2012-2013 година. Знам, че беше наказан с карцер. В този период когато той беше в карцера, правехме сутрешния престой на открито за едно. Не сме заедно „на каре“, но мястото, което е определено за престой на открито за нас и за тези, които са в карцера, са на едно място и ни дели само една ограда. Това е душегубка. Ако някой е влизал в Затвора и е видял мястото на изтърпяване на наказанието „карцер“ лишението от свобода, ще остане много, много изненадан, защото това не е място за наказание, това е място за гавра. Там не е за хора. Виждал съм карцера и съм бил лично в карцера. Имам лични впечатления. Беседвал съм с Р. когато е бил в карцера. Условиата, меко казано, са далеч от човешките. Първо там е развъдник на всевъзможни паразити кръвопиещи и кръвосмучещи – дървеници, хлебарки и на всичко, което се нарича паразити. Общата баня е отвратителна, меко казано отвратителна. Бих искал да допълня, тъй като ГДИН крие промените в законите, не се изпълняват и не се

свеждат до знанието на лишените от свобода. Когато Р. беше в карцера, се забраняваше на наказаните да ползват лавка, да ползват телефон, да се обаждат до адвоката си, да се обаждат на близките си, тъй като явно ръководителите ни единият им крак е в С., а другият им крак е на М. река. Десняк атакува десният крак е водещ. Изглежда получават всякакви свише заповеди, които използват както им е угодно. Законът не е приведен като закон за изпълнение, а има пожелателни качества. По-конкретно в карцера има паяжини, паразити – дървеници, хлебарки, гризачи. От 2006 година съм настанен на територията на Първа група и имам пълна представа какво представлява карцерът като обект за живеене.

Адвокат П.: Нямаме повече въпроси към свидетеля.

Ищецът (лично): Нямам други въпроси.

Юрисконсулт М.: Нямам въпроси към свидетеля.

Прокурор Ю.: Нямам въпроси към свидетеля.

СЪДЪТ ПРИКЛЮЧИ разпита на свидетеля С..

Ищецът (лично): По отношение свидетеля, който сме посочили от Затвора в Б. - П. В. С., предоставям на преценката на съда, съобразно днес разпитаните свидетели. В документите, които са ми изпратени по отговора липсват доказателства. Цитирани са писма изх.№ 4626 от 17.09.2016 г. и изх.№ 4752 от 21.09.2016 г. Тези писма са във връзка с това, че не са ми изпратили до съда жалбата, която съм пуснал комплектована и в цялост. Имам отменен административен акт за общите условия. В случая в делото те са второстепенни, тъй като заведеното от мен дело по ЗОДОВ е за това, че началникът на затвора с умисъл е забавил изпращане на жалбата ми до Районен съд София, както и не я е изпратил комплектована, т.е. цялата преписка, само и само аз да излежа карцера преди да обжалвам заповедта пред Районен съд. Това е основното на делото. Винаги съм го казвал.

Адвокат П.: Моля да уважите изцяло исковата молба. Действително писмо изх.№ 4752 го има по делото, но цитираното писмо изх.№ 4626 от 17.09.2016 година липсва по делото. Моля цитираното писмо да се изиска от ГДИН.

Юрисконсулт М.: Считам, че неоснователно е това искане, тъй като не е във връзка с предмета на делото. Цялата налична кореспонденция със Софийски районен съд е приложена към делото.

Прокурор Ю.: Изискването на посоченото писмо не е необходимо за изясняване на делото от правна и фактическа страна. Събраха се достатъчно както писмени, така и гласни доказателства. Считам делото за изяснено и моля съдът да даде ход по същество.

Ищецът (лично): Още от началото няколко пъти писах до съда, че основният

предмет на делото е забавяне и възпрепятстването ми на търсене на правосъдие по обжалваната заповед, т.е. закъснението и недокомплекта, който са изпратили до съда, т.е. не цялата преписка, както е жалбата заедно с доказателствата, които съм приложил по нея. Вторично е престоят ми и условията в карцера. Това същото, което Вие искате да направите - заради карцера, то цената на иска нямаше да е такава, ако бях съдил ГДИН само заради условията в карцера. В отговора на ответника също се говори само за условията на карцера. Те са вторичното, което обжалвам. Ясно съм го написал в жалбата до съда. Има императивни норми в закона, които не са спазени от началника на Затвора. Началникът на Затвора ми възпрепятства правото аз да се явя в съда в тридневен срок.

СЪДЪТ, с оглед становището на страните, намира следното: разпит на поискания свидетел П. В. С. се явява ненужен с оглед на разпитания в първото съдебно заседание свидетел и на днес разпитаните трима свидетели. Отделно от това, съдът счита, че посоченият от ищеца документ, а именно изх.№ 4626 от 17.09.2016 година, няма отношение към спора. Наред с това исковата молба се отнася с искане за обезщетение за неимуществени вреди, причинени от незаконосъобразен административен акт, който е бил отменен от съда по надлежния ред.

Така мотивиран,
СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищеца за разпит при режим на призоваване на свидетеля П. В. С. като ненеобходимо.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищеца за изискване на писмо с изходящ № 4626 от 17.09.2016 година от ГДИН.

Страните (*поотделно*): Няма да сочим други доказателства. Нямаме други доказателствени искания.

Прокурор Ю.: Нямам искания по доказателствата.

СЪДЪТ счита делото за изяснено от фактическа и правна страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО.

Адвокат П.: Моля съдът изцяло да приеме исковата молба на Н. П. Р., както и свидетелските показания на днес разпитаните трима свидетели за условията в ареста. Моля да се уважи искането му за това, че неговата жалба е била забавена умишлено от ответника ГДИН и по този начин му е нанесена вреда. Що касае до условията в самия арест, има много съдебна практика, която е

качена даже и в Интернет и затова не е необходимо назначаване на някаква експертиза, която да го доказва. Практиката доказва, че условията са много лоши и считам, че исковата молба на Н. П. Р. трябва да бъде удовлетворена.

Юрисконсулт М.: Моля да отхвърлите исковата молба като неоснователна. Считам, че в местата за лишаване от свобода се търпят ограничения, които са съответни на целите на наложеното наказание и в конкретния случай няма нарушаване на нормално произтичащото от естеството на ограничителния режим. Моля да ни бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Ищецът (лично): Искам да обясня на уважаемия съд, както и на ответника, че делото не е само във връзка с условията в карцера, чиито административен акт е отменен веднага, щом съм получил достъп до съда, а и поради това че ми е възпрепятстван и достъпа до съда в нормативната форма на чл. 111 от ЗИНЗС, която е императивна и в която се казва, че в тридневен срок и окомплектована цялата преписка трябва да пристигне при органа, до който аз съм изпратил жалбата. Това не е сторено от началника на Затвора с умисъл и цел аз да изтърпя наложеното от него наказание без да имам достъп до съда през това време. Изрично в молбата си до съда, решение по което имате и Вие, е записано, че желая да бъде отменена заповедта до решаване на делото. Има такава опция в ЗИНЗС. Именно затова началникът на Затвора не е изпратил в срока и окомплектована в цялост, както е императивната норма на чл. 111 от ЗИНЗС, до съда. Въпреки това аз съм отложил, както е видно по медицински причини, с една седмица влизането ми в карцера и в тази седмица също не беше пристигнала моята жалба в съда. Има копие от писмото на началника на Наказателно отделение С. М. в Районен съд – заместник председател и ръководител, в което е казано на коя дата документите и по двете жалби са пристигнали и са заведени в Районен съд София, Наказателно отделение. Това става на 17^{-ти} септември и на 21^{-ви} септември, а аз съм ги пуснал на 31^{-ви} август. Тридневният императивен срок аз не виждам тук да е спазен. Условията в карцера, заповедта – имаме отменен административен акт, като в чл. 1 от ЗОДОВ е казано, че когато бъде отменен актът, подлежи на компенсации. Актът е отменен. Аз съм излежал този карцер и в случая съм доказал при какви условия съм го лежал този карцер. Във връзка с искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, моля съдът да приеме, че искането на ответника за това възнаграждение е неоснователно. Този извод обосновавам с хипотезата на чл. 10, ал. 2 от ЗОДОВ, е специална и нормите на чл. 78, ал. 8 от ГПК не се прилагат субсидирано. В хипотезата е видно, че при отхвърляне на иска в тежест на ищеца се присъждат само и единствено разностите по делото. Юрисконсултът трябва да го е научила след като е присъствала на други мои дела в Административен съд София-град, които водим и по всички тях й казват едно и също - че не може да иска юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор Ю.: Считам, че исковата претенция трябва да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11:55 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: